

OBĚŽNÍK

České katolické misie

Ročník XXVII

Paříž

Číslo 2

Jan Sokol

březen - duben 1996

VYKOUPENÍ A VÍRA

Přijetí tohoto zvláštního "darů", životní spolehnutí na Ježíšovu nabídku se v křesťanství nazývá víra a v tomto smyslu víra "zachraňuje" a "uzdravuje". Je to víra, která vůbec není slepá, ale naopak otvírá oči. Samo přijetí nabídnuté možnosti je velice prosté a "Bůh to zjevil nemoudrým". Člověk, který přijímá nabízenou možnost, protože chce být svobodný a odpovědný, se nemusí ptát po důkazech, musí se však zeptat, je-li tento dar skutečně "cesta, pravda a život". Musí se ptát, zda v tom není skryta nějaká nepoctivost, únik do jiného světa nebo zastřený cynismus. Na tyto otázky odpovídá Ježíšovo kázání o "království nebeském".

Možnost pokání, obrácení a víry je člověku dána zadarmo a bez ohledu na to, jak dosud žil. Na životě člověka, který ji přijal, se to však musí projevit docela určitým způsobem. Ježíšovi velice záleží na tom, aby život z víry co nejurčitěji a nejpřesněji popsal, tj. popsal jeho projevy, charakteristické chování, jeho "ovoce".

Že se někdo Ježíše a víry dovolává, vůbec ještě neznamená, že by ho "znal". (Mt 7,23). Křesťanská víra není abstraktní názor, že (nějaký) Bůh je. Je to celkové a praktické přijetí možnosti žít pravdivě a svobodně, přijetí toho, že člověk může být odpovědný a přitom dál žít, jinak řečeno toho, že "cesta, pravda a život" nejsou navzájem neslučitelné. Víra je přijetím proto, že není založena na důkazu, nýbrž na svědectví. Ale aby byla svobodná a vidoucí, musí se ptát na vnitřní pravdivost toho, co přijímá. Je to opravdu možné východisko z dilematu svobody a odpovědnosti? Může dát to, co slibuje? Mám-li přijmout, že mohu pravdivě žít, musím se ptát - jak.

Stručně řečeno tak, že přijmu svoji lidskou konečnost a omezenost. Přijmu-li důsledně a opravdově omezenost svých schopností a možností, podívám-li se přímo na svá selhání, na své viny a na svou smrt, jsou mi podle Ježíšova slibu "odpuštěny hříchy" - své viny a obavy už nemusím nést sám. Svě minulosti ani budoucnosti se jistě nezbavím, přestanou mne však děsit jako dvě obludy, abych mohl plně žít tam, kde právě stojím. Tomuto stavu se v bibli často říká "pokoj" nebo "mír". Život z víry je tedy život "v míru", svobodný a odpovědný v přítomnosti, na niž se může soustře-

V. Sokol

Vjezd do Jerusalema

dit, protože se spoléhá, že o všechno ostatní, s čím nic nepořídí, je a bude nějak postaráno. To je ta možnost, kterou Ježíš nabízí, jeho "pokoj". Kdo ji přijal a žil v odpovědné svobodě jak dokázal nejlépe, má Ježíšův slib, že "nezahyne".

*Úvod do biblické antropologie. Pedagogická fakulta Karlovy univerzity, Praha 1992.
(Kráčevo)*

PhDr. Jan SOKOL v současné době přednáší filozofii na pedagogické a filozofické fakultě UK.

Bratři ! Zároveň s Kristem jste byli vzkříšeni. Usilujte tedy o to, co pochází shůry, kde je Kristus po Boží pravici. Na to myslíte, co pochází shůry, ne na to, co je na zemi.

Z listu sv. apoštola Pavla Kolosanům.

VELIKONOČNÍ RADOST VŠEM PŘEJE OTEC KOLÁŘ A REDAKCE OBĚŽNÍKU

Zajímavosti z domova i ze světa

- Česká národní banka ohlásila konec pevného kurzu koruny.
- Místo zesulé O. Havlové se do čela Výboru dobré vůle postavila D. Němcová.
- U příležitosti 80. výročí vzniku *Národní rady československé* ve Francii, (v únoru 1916) byla dne 22. února tr. odhalena v salonu pařížského velvyslanectví ČR bysta T.G. Masaryka. Hlavní projev přednesl předseda Poslanecké sněmovny ČR, PhDr. Milan Uhde.
- Inscenací roku 1995 se podle výsledků ankety *Divadelních novin* stala Pitínského *Sestra úzkost* na motivy próz Jana Čepa a Jakuba Demla, uvedená v Dejvickém divadle. Radokovu cenu předal J.A. Pitínskému ministr kultury P. Tigríd, vítězi ceny také osobně blahopřál - jako patron nadace Afréda Radoka - prezident V. Havel.
- Pod záštitou skupiny AMITIÉ FRANCE - RÉPUBLIQUE TCHÈQUE (président G. Gaud, Sénateur de la Drome) a ASSOCIATION OLGA HAVEL-FRANCE (président Mme K. Janotova-Leclerc) byla 29. února tr. uspořádána v sále *Clemenceau* Senátu vzpomínková slavnost na zemřelou Olgu Havlovou.
- Stabilita funkcionalistické budovy *Mánesa* na Masarykově nábřeží v Praze, postavené v r. 1933 na místě býv. Šitkovských mlýnů podle návrhu arch. *Otakara Novotného*, profesora UMPRUM, je ohrožena vodou, která odnáší materiál ze základové spáry její mostní konstrukce. Stavební úřad nařídil vyklizení objektu a provedení zabezpečovacích prací.
- Počátky uměleckého sdružení *Mánés* sahají do r. 1887, kdy se na jeho založení podíleli studenti Akademie výtvarných umění (AVU) a Uměleckoprůmyslové školy (UMPRUM). Prvním starostou byl zvolen M. Aleš a na vedení spolku se později podíleli mj. architekti Jan Kotěra, Josef Gočár a Jaroslav Frágner.
- Na podnět spisovatele Ludvíka Vaculíka začala policie vyšetřovat průběh vyhánění Němců ze severočeského pohraničí po druhé světové válce.
- Ve dnech 20. a 28. března a 17. dubna vždy v 19 hod. pořádá l'ASSOCIATION DES ANCIENS ELEVES ET AMIS INALCO-LANGUES'O v sále Eglise Reformée, 18, bd Arago 75013 Paris tři přednášky o České republice (Passé et présent). Přednášejí : M.E. Ducreux, A. Liehm, A. Marès, C. Servant.

■ Ministerstvo zahr věcí ČR oznámilo, že dvaceti osobám českého původu v zahraničí budou nabídnuty čtrnáctidenní studijní stipendia na českých vysokých školách, čtyřiceti osobám jednoměsíční stipendia pro studium českého jazyka a každoročně bude vysíláno deset učitelů češtiny pro potřebné české komunity v cizině

■ V rámci "NEUILLY EN POÉSIE" vystupuje od 21. března do 4. května tr. v Neuilly-sur-Seine, vždy ve 20,30 hod., s třídílným divadelním pásmem (Molière, Havel, Mme de Sévigné) THÉÂTRE DE L'IMPOSSIBLE. Na konci některých představení (tj. ve 22,00 hod.) budou uskutečněna setkání s českými a francouzskými spisovateli (V. Jamek, P. Král, A. Liehm, D. Montmartre). Vstupné 100, 70 a 50 Frs, bližší informace na tel. č. 43 44 81 19 nebo 46 24 03 83.

■ V červenci a srpnu tr. pořádá Karlova univerzita v Praze letní jazykové kurzy pro cizince (český, anglický a ruský jazyk) a ve školním roce 1996-97 intenzivní kurzy češtiny. Bližší informace pro zájemce podá kulturní rada velvyslanectví ČR v Paříži V. Jamek na tel. č. 40 65 13 05.

■ "Pokud se NATO rozšíří na východ a umístí v Čechách své jaderné rakety, jednoduše je zničíme", prohlásil na tiskové konferenci opilý ministr jaderné energetiky Ruské federace, Viktor Michajlov.

Zaznamenali jsme pro rozumné čtenáře: seznamujeme je s fakty a názory a ponecháváme jim volnost, aby si utvořili vlastní úsudek.

● ... Kdyby americká armáda došla v r. 1945 až za řeku Moravu, mohla být dnes ČR středoevropským Švýcarskem, nikoli zemí, která se zotavuje z hlubokého hmotného a duchovního úpadku. Byli bychom dávno členy Evropské unie i NATO. Ze země by v uplynulých padesáti letech neodešly do emigrace desítky tisíc lidí, zpravidla slušných, schopných, vzdělaných. Tisíce životů by nebyly zmařeny v komunistických lágrech a uranových dolech. Milióny by nebyly odsouzeny narodit se do totalitního státu : chodit do socialistické školy, povinně číst budovatelské romány, sledovat propagandě podřízené noviny a televizi. Severní Čechy by nevypadaly, nebo už zase nevypadaly, jako dnes, nestály by tak odpudivé paneláky ani pražský Palác kultury. Vedení země by nebylo dlouhá desetiletí jen vykonavatelem pokynů Moskvy. Nemusela by být sametová revoluce v roce 1989.

Američané do Čech tehdy pouze nakročili , ne proto, že by se v Jaltě se Stalinem domluvili na rozdělení Evropy, jak se mylně traduje dodnes. Stalin tehdy slíbil nezávislost všem osvobozeným zemím i uspořádání svobodných voleb. Slovo porušil nejhrubším způsobem, Američané i Churchill protestovali marně, a protože Američané potřebovali sovětskou pomoc ve válce s Japonskem, Moskva uchvátíla Prahu na příštích 45 let. Válka i historie ČR od r. 1938 do r. 1989 jsou velikou učebnicí zla a nedostatečné obrany proti němu. I dnes platí slova anglického liberála z 18. století Edmunda Burkeho : Pro vítězství zla stačí, když slušní lidé nebudou dělat nic.

Petr Šabata.

● ... Vláda Druhé republiky, nejproklínanější, nejpomlouvanější vláda v dosavadních dějinách tohoto státu. A přece vláda, které náleží ne-li dík, tak alespoň náš stud za nenávisť, jejímž byla předmětem. Skládala se přirozeně z kritiků bývalého režimu, či přesněji politiky dr. Beneše - jiná vláda byla nemyslitelná, Němci by jinou nepřipustili. Snad právě to jí dodávalo jakousi polozoufalou sílu : do úkolů vskutku nadlidských ji posilovalo vědomí, (-co na tom, že mylně-) že dosavadní vývoj byl o-

mylem inspirovaným osobním velikášstvím jeho kormidelníka a národními ambicemi nad naše síly. Bylo bezpochyby nutné, aby noví ředitelé našich státních osudů chovali v sobě přesvědčení, že musí napravovat, co jiní pokazili, měli-li vůbec nalézt sílu ujmout se svých úkolů. Ty byly obrovské : postavit stát na nový hospodářský základ a nedopustit, aby se životní úroveň zhroutila; opatřit novou existenci davu uprchlíků z pohraničí; udržet jakous takous nezávislost na Říši a zabránit, aby po moci ve státní sáhly nezodpovědné živly. Fašisté, vlnkaři čekali jen na příležitost a nepřestávali vládu terorizovat požadavky "upřímného" přátelství s Němci, jež zahrnovaly do Říše adresovanou denunciaci, že Beranova vláda je *tajně* stejně protiněmecká, jako ty předešlé. A přece odolala : až do konce mezi sebe nepřipustila zástupce těchto živlů, agenta Němců. Byla to vláda nešťastníků, vláda pohromy a hanby, ale nikoliv zaprodanců. Skrže domácí důvěrníky udržoval dr. Beneš z Londýna dokonce styk s nově zvoleným prezidentem dr. Háchou. (...)

Berlínské zhroucení tohoto bážlivého a na pokraji srdeční mrtvice se potěejícího starce bylo jen pokračováním a důsledkem : prstem ukázala tím směrem již ta vláda, jež přijala Mnichov. *) Eliášovi připadl úkol obhajovat Protektorát jakožto zvláštní stát, jenž je vůči Říši pouze v poměru *ochraňovaného* i držet zpřímá, pokud bylo lze, dr. Háchu, který se vrátil z Berlína zlomený. Po samou chvíli své smrti se tento čestný poctivec zmlátil mezi svou jistotou vynikajícího právníka, že podepsal jen "bezobsažný a nezávazný" cár papíru a hrůzou právníka, že podepsal jen "bezobsažný a nezávazný" cár papíru. Generál Eliáš, měl-li mít ve svých záměrech úspěch, musil umdlévajícího nešťastníka svým vlivem ovládnout. **) (...)

Když gestapu spoj odboje k Eliášovi i Háchovi jasně vysvitl, byla na Háchu zaměřena palba pohrůzek, jejichž cílem bylo uštvat jeho nervy tak, aby se proměnil v tetelivou loutku bez vůle. Od té chvíle bylo vyloučeno, že by ti dva mohli ještě, jak činili dosud, protestovat proti policejním zásahům gestapa v Protektorátu a Vůdci naznačovat, že slibem české autonomie lhal. ***) Příchod Heydrichův 26. září, zatčení Eliáše 27. září (1941) a odsouzení na smrt již 1. října, i stanné právo první heydrichiády, byly jen logickým důsledkem. Eliáš ovšem nestál v čele odbojářské vlády, stál v čele vlády, kterou svou osobností ovládal a obratně řídil k prospěchu odboje. Kdo mu vytýká, že nesestavil svou vládu z odbojářů, podává důkaz, že nemá tušení, co je odboj a konspirace. Už se mi hnusí hájit tohoto vynikajícího muže - urážlivými nálepkami, jimiž je ověšen, je falšována historie. (...)

Založením "České ligy proti bolševismu" se vezly naděje na vmanévrování Čechů na frontu. Vůdce tak mohl Čechům *vyhovět*, kdyby sami projevíli přání účastnit se boje proti bolševismu. Dr. Hácha reagoval po svém způsobu, ale obratně : od té chvíle neotevřel ústa, aby hned prvními větami neděkoval Vůdci, že plní svůj *svatý slib* a zbavuje Čechy povinnosti branné účasti na válce. Děkoval, připomínal německé záruky a tak házel Vůdci pod nohy klacek jeho prohlášení. (...)

Zatčení Eliášovo, jeho soud a hrůzy, které následovaly, dr. Háchu definitivně zlomily. Není mu ale dovoleno ani zhroutit se a spadnout ze svého křesla - byl by Němci na své místo znovu vrácen. Kritizovat se sluší a je dovoleno, ale ať si je kritik vědom, že vynáší soudy nad *troskou* muže...

*) "Na jatky národ nepovedu pro nějaké prázdné hrdinství", odpověděl dr. Beneš generálům v den Mnichova, kteří žádali, abychom šli do války za každou cenu. Výraz "prázdné hrdinství" je úděsný : hrdinství může být prázdné ! Jenomže na jatky národ přišel, sám se na ně v letech 1939 - 1945 dostavoval dobrovolně, ba byl k tomu svou zahraniční vládou z bezpečné vzdálenosti vyzýván.

**) *Než se říká, že by byl gen. Eliáš v důsledku svého chování německou důvěrou rychle ztrácel; nikdy se jí vůbec netěšil. Jeho zapřísáhlým osobním nepřítelem byl K. H. Frank.*

**) *Von Neurath gen. Eliáše osobně varoval - znal se spolu z předválečných let ze Ženevy a oba byli zednáři. Varoval i dr. Hácha tím, že mu předložil plán odbojové vojenské akce, zachycený gestapem u důstojníků ON, kde na prvním místě ligurovalo "sesazení dr. Háchy". Starý pán odpověděl s úsměvem, že si Excelenz ani nedovede představit radostné pocity, s nimiž předá komukoliv strašlivé břímě, které mu život svalil na stará ramena, a že by takovému sám ochotně vyjel vstříc "na bílém koni". Zde soukromá rozmluva končila, protektor již neexistoval.*

Z knihy PLÁČ KORUNY ČESKÉ Vádava ČERNÉHO

● ... 14. března 1939 vyvolal Hitler cestu dr. Hácha a ministra Chvalkovského do Berlína. Ti se dali ve své politické desorientaci a přímo neschopnosti donutit přemlouváním, hrozbami a násilnostmi, aby podepsali prohlášení, jímž vložili osud českého národa do rukou Hitlerových a mlčky uznali nastalé oddělení Slovenska. (...) Dr. E. Hácha a dr. Chvalkovský, *obětovali* ve své trestuhodné politické malodušnosti a nevzdělanosti *mezinárodně i vnitřně stát, nemajíce k tomu ani práva, ani žádné legitimace a pověření.* (...) Jsou věci práva a principy politické morálky, které se nikdy - *za žádnou cenu, ani za cenu jakýchkoli, ať předpokládaných, ať skutečných, oportunistických politických výhod, ani pod nejkrutějšími hrozbami a nátlakem - neobětují.*

E. Beneš PAMĚTI

● ... *Příliš intenzivní odpírání zlému může přejít v útok a končit na bojišti, a to pak ovšem žel ! zato nedostí intenzivní odpírání zlému musí přejít v defenzivu a skončit na hnojišti, a to pak ovšem běda.*

Ivan Diviš v r. 1971

Četli jsme knihu

Čtvrtek, 16. 3. 1939 :

A. Hitler vydává na Pražském hradě výnos o zřízení Protektorátu Čechy a Morava.

*C. Mac Donald & Jan Kaplan
PRAHA VE STÍNU HÁKOVÉHO KŘÍŽE
V r. 1995 vydalo nakl. MELANTRICH v Praze*

Navzdory napětí předešlých dnů, jen málo Čechů předvíдало, co má přijít, neboť měli za to, že Háchova cesta do

Berlína je jen předzvěstí nových politických ústupků ze strany vlády, která už několikrát projevila svou podřízenost Berlínu. Pražané šli spát v nervózní, ale nikoli chmurné náladě. (...)

Když 14. března (1939) prezident Emil Hácha přijel vlakem do Berlína, byl nucen čekat v hotelu Adlon, zatímco se Vůdce díval na romantický film *Ein hoffnungsloser Fall* (Beznadějný případ). Teprve patnáctého března v jednu hodinu ráno byl Hácha konečně vyzván, aby se dostavil do budovy říšského kancléřství, kde mu byla předvedena ukázka nacistické brutality : Háchova dojemná obhajoba českého národa byla přerušena netrpělivým Vůdcem, který ho upozornil, že pokojná okupace Čechům zajistí "autonomii a jistý stupeň národní nezávislosti", odpor bude znamenat naprostou zkázu a vyhlazení. Hácha dostal čas na rozmyšlenou. Byl zaveden do předpokoje spolu s velitelem Luftwaffe H. Göringem a s ministrem zahraničí Joachimem von Ribbentropem; tam mu byl předložen k podepsání dokument, který žádal Hitlera, aby vzal český národ pod ochranu Říše. Jestliže žádost nepodepíše, ujistil ho Göring, tisíce německých letadel obrátí Prahu v popel během několika hodin. Hácha, starý a nemocný muž, omdlel a musel být vzkříšen injekcí dextro-

zy a vitamínů, kterou mu dal Hitlerův osobní lékař dr. Morell. Unaven neustálým nátlakem, prezident nakonec ustoupil a ve 3,55 hod. v Hitlerově přítomnosti osudný dokument podepsal. (...) Když Hácha telefonoval své vládě do Prahy, řekl, že obětoval stát, aby zachránil národ. V té chvíli již první jednotky SS okupovaly Moravskou Ostravu, neboť už před několika hodinami překročily hranice. (...)

Hácha se před soud nikdy nedostal. Nemocný a zlomený, ponižovaný kvůli své kapitulaci před Hitlerem v r. 1939, zemřel (v r. 1945) ve vězení, když mu byl odmítnut lék, který potřeboval proti cukrovce...

O okupaci českých zemí v r. 1939 - 1945 bylo ve skutečnosti řečeno málo, neboť se hned po květnu 1945 stala předmětem ideologické manipulace, v níž pravda ustupovala účelovým hlediskům nacionálním a třídním. Např. komunisté měli k dispozici archivy i vnitro již od května 1945 - nikoli až od února 1948 - a tak cesta k manipulaci s minulostí byla otevřena. Pokusit se za těchto okolností prokázat cestu k pravdě je úkol chvályhodný. V knize PRAHA VE STÍNU HÁKOVĚHO KŘÍŽE ožívá Protektorát viděný pohledem řadového obyvatele pražských ulic, (knihou s několika stovkami fotografií listujeme jako němým filmem s titulky) nevyhýbá se ani "velkým" dějinám, (Hácha, jehož vlak měl v Berlíně zpoždění, byl nucen použít vchodu pro služebnictvo, neboť Hitler přijel na Hrad před Háchou. A ačkoliv vegetarián a abstinent, ochutnal Vůdce pražskou šunku a vypil sklenici pilsenského - str. 27) zůstává však na zemi střízlivé faktografie a nebuduje žádný nový mýtus. Nejsou to vždy fakta lichotivá: není příjemné číst, že česká zbrojní výroba v r. 1941 představovala jednu třetinu celé okupované Evropy, zrovna tak jako hledět na hajlování a přísahání věmosti říši našich otců a dědů. Spravedlivě je zhodnocena tragická role Vlasova i jeho Ruská osvobozenecká armáda, která zachránila Prahu před osudem Varšavy. Namísto vděku ji však potkalo to nejhorší: ranění, kteří zůstali v Praze, byli Rudou armádou postřeleni, zbytek 1. divize sice dorazil k Američanům, ale byl vydán sovětské spravedlnosti. Kniha poukazuje na kořeny našich dnešních potíží, které nezavinil pouze únor 1948, nýbrž osudový řetěz příčin a následků mezi zářím 1938, březnem 1939 a květnem 1945. VLADIMÍR JUST

STEJNĚ DNES, JAK PŘED IKS LETY... aneb NIČ NOVÉHO POD SLUNCEM

... A teď přišel do Prahy mezi lidi tohoto světa, kteří se pídili po zisku jen na cestách nepravosti. Každý z nich hledal, jak by druhého přelstil...

Jaroslav Durych, Cesta sv. Vojtěcha

Dopisy

... Účastnit se vašich akcí je pro nás obtížné, "Oběžník" si však vždy přečteme s radostí.

V. F.

... Milí přátelé, píšu vám ze Švýcarska z nemocnice v Sionu, musel jsem být rychle hospitalizován, ucpaly se mi cévy a žíly na pravé noze. A protože ve Francii - jako Švýcar - nemám pojištění, mi přátelé mi vše potřebné k léčení ve Švýcarsku zařídili. Tak místo abych trávil Silvestrovský večer v kruhu přátel, odjížděl jsem v poslední den roku z Gare de Lyon do Sionu. Z Prahy jsem se vydal do Paříže již 2. 12. 95, věděl jsem sice, že ve Francii je stávka a vlaky nejedou, ale domníval jsem se, že do 9. prosince, kdy jsem chtěl mít pro krajany v Paříži mši sv., bude stávka skončena. Zůstal jsem tedy nejprve u přátel v Německu, a když vlak do Paříže stále nejel, odjel jsem do Basileje a měl mši sv. s krajany tam. Ke svým příbuzným do Paříže jsem se dostal teprve 18. prosince a zůstal jsem u nich i o Vánocích. Ta nepříjemná příhoda s mojí nohou začala 28. 12. a nevím, zda se vůbec uzdravím. Měl jsem ještě hodně plánů, ale ten nejjistější bude asi cesta do nebe.

Měli bychom naši mladé generaci připomenout historii našeho odboje, vzpomeňte při nějaké příležitosti na budovatele CENTRE D'AIDE SOCIAL pro

Čechoslováky v Marseilles 1940 - 42. Ředitelem byl Dr. Dubina, jedním z jeho spolupracovníků F. Boublík (nyní v Praze) a i já, jako bohoslovec, jsem pomáhal : mnohým českým Židům mezi asi 200 býv. čs. vojáky jsem napsal křestní listy s razítkem Katolického farního úřadu v St. Loup Marseilles, abychom je zachránili před koncentrákem, zásobovali jsme je potravinami, prádlem apod. Požádejte paní Marušku Dubinovou i Dr. Fišeru, aby vám napsali svoje vzpomínky. Všechny vás ve Francii pozdravuji, modlete se za mé uzdravení. Váš vděčný Ant. Bemáček

Ať je smutno - jen když je trochu veselo

NENI LEPŠÍ SLAMNÍK ?

Organizovaný zločin v ČR není jen záležitostí Rusů, ale konkurence z jiných národů nedosahuje jejich úrovně. Podle studie FBI ovládli občané býv. SSSR všechny jeho branže, na ostatní zbyly jen paběrky. (Číňané = převaděčství, Rumuné = kapsářství, Poláci = krádeže aut). Češi se zatím zorganizovali pouze v obchodu s bílým masem a tak silní jedinci musí hledat uplatnění v cizích službách. Příkladem může být i slavný špión StB *Pavel Minařík*, dnes majitel bezpečnostní agentury MINK, podle policejních zpráv blízký spolupracovník Rusa Anatolie Katriche. Zřejmě mu to vynáší : před časem policii ohlásil, že mu neznámi zloději ukradli ze sklepa 20 miliónů korun, které měl schované pod uhlím.

Alexeji Kuzevanovovi, který před pěti lety dezertoval ze sovětské armády a zůstal v ČR jako politický uprchlík, sdělilo ruské velvyslanectví : *Protože jste byl v Rusku odsouzen za dezerci a velezradu k trestu smrti, můžete být vyvázán z ruského občanství teprve po návratu domů a po odpykání trestu.*

"*Dramatik Havel trochu dramatizuje situaci*", komentoval mluvčí ruského prezidenta B. Jelcina výrok českého prezidenta V. Havla, že Rusko se v mezinárodní politice vydalo na cestu výhrůžek a nátlaků.

Z mudrosloví jistého národa
středoevropského:

*Nechod', Vašku,
s pány na led !*

..... Ze života Misie

* Na schůzi Famrady dne 29. ledna tr. byl vysloven požadavek, aby se české nebo česko-francouzské mše sv. konaly pravidelně, a to alespoň jednou v měsíci s kulturně - společenským programem po mších, jako tomu bylo dříve. O realizování tohoto požadavku se FR pokusí, pro začátek byla navržena burza českých knih v únoru, tím Obecná škola v březnu a beseda s Otcem V. Malým (event. s pohoštěním) v dubnu. Kromě toho byl jménem České katolické misie odeslán FR kondolenční dopis prezidentu republiky V. Havlovi. Z dopisu : "Vaši paní jsme znali jako ochránkyni sdružení OLGA-HAVEL-FRANCE, mnozí z nás měli příležitost seznámit se s ní osobně při jejích pobytech v Paříži. (...) Nám křesťanům dala krásný příklad tím, jak použila možnosti dané svým postavením ne pro sebe, ale pro druhé..."

Paní Olga HAVLOVÁ se narodila 11. července 1933 v Praze - Žižkově a měla tvrdé mládí : od svých patnácti let se starala nejen o sebe, ale i o pět dětí své starší sestry Byla zaměstnána jako účetní, skladnice, prodavačka. Zájem o divadlo ji přivedl v r. 1953 k seznámení s Václavem Havlem, za něhož se v r. 1964 provdala. V době uvěznění V Havla převzala jeho úkoly v samizdatové edici EXPEDICE a z dopisů, jež jí psal z vězení, vznikla později kniha DOPISY OLZE, dnes přeložená do mnoha jazyků S přáteli z Charty 77 založila v r. 1990 VÝBOR DOBRÉ VŮLE a v r. 1992 NADACI OLYG HAVLOVÉ. Hlavním cílem VÝBORU i NADACE je pomáhat lidem zdravotně postiženým, opuštěným a diskriminovaným. Činnost VÝBORU začala být známá i

v zahraničí a v některých zemích Evropy i v zámoří vznikly sesterské organizace k podpoře hlavních cílů nadace (ve Francii ASSOCIATION OLGA HAVEL - FRANCE). Za svoji neúnavnou činnost ve prospěch postižených, byla O. Havlová v r. 1995 zvolena "Ženou roku 1995 České republiky". Zemřela v Praze dne 27. ledna 1996.

* PAMĚTI Václava Černého (viz úryvek v "Oběžníku" 1/96) byly vydány - jak bylo správně uvedeno - v r. 1983, avšak v nakl. SIXTY-EIGHT-PUBLISHERS Corp. v Torontu v Kanadě, nikoli v Praze, jak se domníval jeden z našich členů.

* ČESKÁ BIBLICKÁ SPOLEČNOST v Praze vydala výběr textů ze Starého a Nového zákona s názvem ČTENÍ Z BIBLÉ. Má sloužit jako učebnice pro 2. stupeň základních škol, gymnázií a středních odborných škol. Texty uspořádal Jan Sokol, ilustroval Václav Sokol. Na požádání vám může být tato krásná kniha ukázána a zájemcům zakoupena a přivezena z Prahy začátkem června tr. Objednávky přijímá paní Marie Stránská i na tel. č. 49 59 90 70.

*
Na Českou katolickou misi a na Oběžník přispěli :

Anonym	Fournier	Kurzweil	Machová	Poupet
Bilek	Janotová - Leclerc	Ledrerová	Mensdorff - P. B.	Smutek
Dubinová	Korecký	Linhart	Peška	Špička

Všem dárcům upřímně PÁN BŮH ZAPLAT !

*

Náš program :

V SOBOTU 27. DUBNA 1996 VE ČTVRT NA ŠEST VEČER (17 h 15) bude pro nás sloužit Otec P. KOLÁŘ a Otec V. MALÝ v kapli domu CENTRE SEVRES - 35, rue de Sèvres, 5. patro, 75006 Paris, Mo Sèvres-Babylone ČESKOU MŠÍ SV.

Výtěžek sbírky při mši bude předán Otci Malému pro potřeby jeho farnosti.

Po mši setkání a beseda (pravděpodobně s pohoštěním) s Otcem V. Malým a s P. Kolářem v obvyklém sále v přízemí. Přijďte všichni a připravte si otázky!

P. Václav MALÝ - ročník 1950, jeden ze známých signatářů Charty 77, byl vysvěcen v r. 1976, ale již v r. 1979 mu byl odňat proslulý slátní souhlas. Byl velmi činný ve VONSu (Výboru na obranu nespravedlivě stíhaných), jenž byl hlavní hrází proti komunistické zvlášti tím, že upozorňoval světovou veřejnost na každý proces nebo "jen" zákrok na svobodě proti disidentům a politickým oponentům. K 1. 10. 1990 byl jmenován administrátorem do té doby zavřeného kostela sv. Gabriela v Praze - Smíchově, o rok později administrátorem největší pražské farnosti sv. Antonína v Praze - Holešovicích. Je biskupským vikářem 4. pražského obvodu a prezidentem pražské arcibiskupské Charity, častým hostem rozhlasu a televize i autorem četných článků v náboženském tisku.

V SOBOTU 8. ČERVNA 1996 VE ČTVRT NA ŠEST VEČER (17 h 15) bude tamtéž pro nás sloužit česko-francouzskou mši sv. Otec R. WTOREK SJ (bohoslužba slova česky, obětování francouzsky)

Po mši bude promítán v kinosále v přízemí český film V. Chytilové, DĚDICTVÍ.

OBĚŽNÍK – bulletin de la Mission Catholique Tchèque de la région parisienne
Certificat d'inscription n° 52316

Périodique paraissant 6 fois par an, abonnement : 20 F

Editeur responsable : P. Petr Kolář SJ – 35bis, rue de Sèvres, 75006 PARIS tel. 44 39 75 00

Les abonnements par chèque à l'adresse :

MISSION CATHOLIQUE TCHÈQUE, CCP 20 138 63 M Paris